

Bogár László: Korrupciós játszmák

2022 december 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

De vajon mi lehet ez az ok?

Az, hogy az Európai Unió uralmi rendszere a korrupcióra épül, az egy unalmas közhely, mondhatni szóra sem érdemes. Az, hogy Magyarországot vádolja ezzel, és a jogállamiságot éppen általa semmibe véve vádolja a

jogállamiság megsértésével is, az még ennél is unalmasabb közhely, és még kevésbé érdemelne figyelmet, ám most történt valami, ami miatt mégis el kell töprengenünk bizonyos összefüggésekről.

Egy minden eddiginél, sőt minden eddig elképzelhetőnél látványosabb rendőrségi rajtaütésekkel lezajlott nyomozás eredményeként letartóztatták az Európai Parlament egyik alelnökét, aki egyike volt azoknak, akik a legsúlyosabb vádakkal illettek minket, és követelték Magyarország megbüntetését a korrupció és a jogállam megsértése miatt. A rend kedvéért jegyezzük meg, volt már a kilencvenes évek során egy talán ennél is súlyosabb eset, amikor az egész Európai Bizottság, Jacques Santer elnökkel az élen lemondott, mert szinte valamennyi biztosról kiderült, hogy hétköznapi nyelven fogalmazva lop, csal, hazudik. Igaz, a világon semmilyen jogi következménye nem nagyon lett az ügynek, annak sem például, hogy Edith Cresson volt francia miniszterelnök asszony egész háztartásgazdaságát, a fogorvosi számláig bezárólag, közpénzből „virágoztatta fel”, némileg jogellenesen.

Ez a mostani eset azonban annyiban új, hogy látványos házkutatás nyomán azonnal letartóztatták a szocialista alelnök asszonyt, aki pedig a „nem létező” globális hatalom kedvence volt. Visszatérve témánk alapmotívumára, tehát arra, hogy az egész európai uniós rendszer a lopásra és a csalásra épül, van itt egy sokkal általánosabb és mélyebb probléma is. Az tudniillik, hogy a modern politikai rendszerek politikusa valójában csak engedelmes bábfigura, és bár látszólag saját népe választja meg, és e népet kellene szolgálnia, de engedelmességre az őt mint bábfigurát mozgató „láthatatlan kezeknek” kell.

Az engedelmességet két egymást kölcsönösen kiegészítő módszerrel lehet biztosítani, amit a legfrappánsabban az angol „stick and carrot” nyelvi fordulót ír le, ami azt jelenti, hogy „bot és sárgarépa”. Vagyis a csökönyös szamarat részben édesgetéssel, vagyis csemegeként adagolt sárgarépával, részben pedig bottal lehet engedelmességre bírni. A politikus esetében ez a folyamatos korrumpálás, a „könnyű pénz”, amit a magyar jogrend „befolyással való üzérkedésként” rendel büntetni, illetve ennek eredményeként az állandó fenyegetés, amit a „dossziéja” esetleges „spontán kinyílásának” meglebegtetése jelent.

Ahogy már többször említettem, ez az Európai Unió minden intézménye esetében alapértelmezett, vagy fogalmazzunk így, nyílt titok. Az Európai Parlament tagjai például rutinosan csálnak minden lehetséges költségelszámolással, amit a globalo-gazdi kegyesen „elnevez”, és ha „jól viselkednek” ennél egy-két nagyságrenddel nagyobb pénzhatalmi „csemegekkel” is megkínálja őket, mint a most lebukott alelnök asszonyt, aki annyira ostoba és korlátolt volt, és olyan sebességgel lapátolta ki önfeledten a „könnyű pénzt”, hogy kénytelen volt az otthonában tárolni nagyjából egymilliárd forintnak megfelelő eurótömeget, amit aztán a globális médiában azonnal közzé is tett a derék belga rendőrség.

Felmerül azonban néhány olyan kérdés, amely felé az a kézenfekvő talány nyithatja meg az utat, hogy vajon mitől lett hirtelen ilyen bátor a belga rendőrség, miközben hasonló ügyek tucatjai zajlanak folyamatosan, és ezeknél általában még a gyanúsításig sem jutnak el a rend éber őrei. És innentől válik igazán érdekessé a történet, mert – hangsúlyozom – önmagában az a tény, hogy az Európai Parlament alelnöke korrumpált, az említésre sem méltó, az igazi kérdés az, hogy miért most, miért pont így dobta fel a „gazdi”. Mert azt nem hihetjük komolyan, hogy egy ilyen ügy „csak úgy” magától a nyilvánosság elé kerülhet, a „dosszié” kinyílásának, mint mindennek a világon, oka van. De vajon mi lehet ez az ok?

Az első, ami feltűnik az az, hogy most egy olyan dédelgetett kedvenc bukott le, aki a globalista, liberális „baloldal” igazi üdvöskéje volt, és aki talán éppen azért volt olyan bátor a pénz kilapátolásában, mert úgy vélte, hogy mint a gazdi kiskedvence, eleve nem bukhat le.

De ha, mint ebből következik, nem a gazdi buktatta le, akkor ki? És innentől kezd izgalmassá válni ez az egyébként unalmas szappanopera. Ez az eset azért különbözik minden eddigitől, mert itt a „konstruktív” most nem az engedelmes globalista bábokat mozgató „nem létező” világerő volt, sőt egy olyan rejtett „aktor” lehet, aki éppen, hogy opponense ennek a világerőnek. És ez az opponens aligha lehet más, mint az a német „technostruktúra”, amit az Északi Áramlat gázvezeték látványos felrobbantásával éppen megsemmisíteni igyekeznek a „nem létező” világerő.

A most ezzel a korrupciós ügygel visszavágó „birodalom” tehát az éppen felszámolás alatt álló „negyedik német birodalom”, amely ezzel lélegzetvételnyi időt nyert három fontos ügyben is. Az egyik, hogy az Európai Bizottságot most már nyíltan terrorizáló Európai Parlamentet annak legbrutálisabb globalista szárnyára mért ütéssel átmenetileg harcképtelenné tette, segítve ezzel a „mégiscsak a mi kutyánk kölyke” Ursula asszonyt, mint bizottsági elnököt. Akinek így az ennél sokkal súlyosabb korrupciós ügyeiről is elterelődik a figyelem. És ezért cserébe a bizottság és az elnök asszony az átmenetileg harcképtelenné tett parlament kikapcsolásával egyszer s

mindenkorra „lerendezi” a magyar ügyet.

Csak találgathatjuk, hogy a „két birodalom” összeütközése milyen örvényeket kelt majd.

Bogár László

A szerző? közigazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló